

jeg kan forstaa, at Forbrugsartiklen Margarine faar en Bestyttelse, for jeg antager, at Margarine og Margarin staa i Forbindelse med hinanden, jeg antager, at man laver Margarine af Margarin. Denne Nedsættelse fra 6 til 2 Øre for Margarin er jo en ganske overordentlig Nedsættelse, og man beskytter derved et Produkt, som Landmændene ikke se med særlig venlige Øjne til. — Tolden har man forhøjet med en enkelt Øre, det har jeg allerede nævnt. Det ser mærkeligt ud samtidig med, at man helt affstatter Tolden paa Kaffe. — Saa kommer jeg til Træer, Buske, Planter, naturlige Blomster og Blade, friske. Der gør man Regning paa at faa 20,000 Kr. ind. Men jeg tror nok, det vil gaa med dem, som med de forskellige tyve Lufstuder, jeg har omtalt, de komme hverken i Statskassen eller i andres Sommer, de ville simpelt hen gaa tabt for dem, som skulle give dem. — For Tranlud og Tran gives der ligeledes en Forhøjelse af Bestyttelsen, idet man har ophævet den hidtilberende Told af 1 Skilling. Som Kaaftof skal det nu være toldfrit. — Saa komme vi til en meget stor Post: Tømmer og Træ, og det skal være en af Kommissionens største og bedste Handlinger, at man der har foreslaaet meget betydelige Nedsættelser, det var jo særlig det, som gav det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) Anledning til at tage Ordet. Følgen af denne Nedsættelse bliver ikke alene det, at vi faa Tømmer og Træ billigere, men Hovedsagen synes efter det ærede Medlems Mening at være, at vi ogsaa skulle faa Tørv og i det hele Brændselsmateriale billigere. Men dette vil atter gaa ud over Landbruget. Jeg betragter nemlig Træ og Tørv som Landbrugsprodukter, det er ganske vist de større Landmænd, som have mest af disse Varer, men vi Landmænd maa her vise Solidaritetsfølelse indbyrdes, vi maa kunne se, at det er Landbrugsprodukter, som vi dog i Virkeligheden have en fælles Interesse i at holde nogenlunde i Pris. Jeg skal dog ikke komme meget ind paa denne Side af Sagen. Det, jeg lægger Vægt paa, er, at der her atter rummes en Bestyttelse. Man har nemlig sat Tolden ned for alt det ufærdige Træ, men det er ingenlunde saadan, at man har sat Tolden ned for det forarbejdede Træ. Vore Savværker beskytter man, men hvis det var Landbrugere, som vare Indehavere af disse, vilde man ifølge sine Principper finde, at det var urimeligt at beskytte dem. Nu er det Kapitalister, som eje Savværkerne, og derfor vil man beskytte dem. Under Nr. 220 er Tolden paa Brædder under en Tommes Tykkelse, ifkun savstaarne, forhøjet

fra 3 St. og en Decimal, som jeg ikke kan se, til 9 Øre, og endelig er længere nede Tolden paa Tømmer, Planter, Brædder o. s. v. af 1½ Tommes Tykkelse ogsaa forhøjet. Man kan altsaa her se, at det, det her gælder om, er for det første at faa Kaaftoffet billigere, for at de, der arbejde i Træ, kunne tjene mere, og samtidig give en Del af dem en forhøjet Bestyttelse. Men Hovedsagen var naturligvis, at Landbruget paa denne Maade kunde komme af med Penge til de øvrige Samfundsklasser, det er det, de øvrige Samfundsklasser hidtil meget ofte selvfølgelig have levet af, og det er naturligvis en god Nationaløkonomi at blive ved at fortsætte dermed. Saa er der Nipsgenstande af Træ. Der kommer atter Galanteritolden, som stadig kommer igen med Forhøjelse af Bestyttelsen. — Taffelure har man anset for noget særligt slem og har derfor forhøjet Bestyttelsen for dem i Modsatning til andre Ure. — Saa kommer jeg til Vogne og Vognmagerarbejde. Der har man ikke taget saa ganske smaat fat i Retning af Bestyttelse. Et Lokomotiv har hidtil kostet 1000 Kr. i Told, nu har man forhøjet Tolden med 350 Kr. Det er ikke saadan Smaaaffillinger. Paa Draissiner er Tolden forhøjet med 5 Kr. pr. Styk. Saa komme vi til Vogne til Personbefordring, Tendere o. s. v. Her har man forhøjet Tolden med 80 Kr. pr. Stk., for andre Vogne — jeg antager, at det er Sporvogne og den Slags — har man forhøjet Tolden med 35 Kr., det vil altsaa sige en meget betydelig Forhøjelse af Bestyttelsen. — For Vots, der jo ogsaa er et Landbrugsprodukt, har man nedsat eller rettere jagt affstafet Tolden. Den har hidtil været 3 β , men nu har man givet dette Stof fri. Derimod har man forhøjet Tolden paa Arbejder i Vots, Nipsgenstande, i Stjul af Galanteritolden, det er jo ikke Landbrugere, som lave Arbejder i Vots. — Under de „ubenevnte Varer“ er der en Ting, som staaar opført som „Træmasse“. Jeg er ikke sikker paa, hvad det er, saa jeg beder undskyld, hvis jeg tager fejl, men jeg antager, det er det, man laver Papir af. (Meergaard: Ja.) Hvis det er Tilfældet, har man derved nedsat Tolden paa Træmasse til Papir med 10 pCt.; Tolden har hidtil været 10 pCt. af Værdien og nu er denne Vare givet fri. Det er altsaa til Fordel for Papirfabrikkerne. Ganske vist er der saa til Gengæld taget en betydelig større Bestyttelse fra Papirfabrikkerne til Fordel for Bladene, det vil altsaa sige, man har taget 10 pCt. fra Landbruget til Fordel for Bladene, naar man springer Papirfabrikkerne over. Det er i Virkeligheden Meningen. De